

شرایط پذیرش مقاله (راهنمای نویسندگان)

فصلنامه «مطالعات ایران‌شناسی» نشریه‌ای علمی- تخصصی به صاحب امتیازی بنیاد ایران‌شناسی است. شرایط پذیرش مقاله در آن به شرح زیر است:

۱. شرایط کلی

- مقاله باید نتیجه تحقیقات نویسنده/ نویسندگان باشد.
- مقاله نباید در نشریه دیگری منتشر شده باشد و تا اتمام داوری نیز نباید به مجله دیگری فرستاده شود.
- پذیرش علمی مقاله پس از تأیید هیئت داوران، به آگاهی نویسنده خواهد رسید.
- چاپ مقاله، منوط به تأیید نهایی هیئت تحریریه مجله است.
- مسئولیت مطالب و محتوای مقاله بر عهده نویسنده/ نویسندگان است.
- مقاله نباید بیشتر از ۷۰۰۰ واژه باشد.
- نام کامل نویسنده/ نویسندگان، مرتبه علمی، دانشگاه محل تدریس یا تحصیل، رشته تحصیلی، رایانامه و شماره همراه و نشانی پستی نویسنده باید در صفحه جداگانه‌ای ضمیمه شود.
- ویراستار مجله در ویرایش ادبی و فنی مقاله بدون تغییر محتوای آن آزاد است.
- ارسال مقاله از طریق رایانامه فصلنامه مطالعات ایران‌شناسی به نشانی faslnameh@iranology.ir امکان‌پذیر است.
- عناوین جدول‌ها با ذکر شماره در بالا و تصاویر، نقشه‌ها، طرح‌ها و نمودارها با ذکر شماره (توضیحات و ذکر منبع) در زیر آورده شود.

۲. اجزای مقاله

- عنوان: عبارت است از نام کلی مقاله که گویا و بیانگر محتوای مقاله است.
- مشخصات نویسنده: شامل نام و نام خانوادگی، مرتبه علمی، رشته تحصیلی، دانشگاه محل تدریس یا تحصیل، رایانامه و شماره تماس باشد (مقاله‌هایی که بیش از یک نویسنده دارند، باید به تأیید تمام نویسندگان برسد).
- چکیده: شرح جامعی از مقاله با واژه‌های محدود شامل بیان مسئله، هدف، روش تحقیق، یافته‌های پژوهش و نتیجه‌گیری است (تعداد واژه‌های چکیده باید بین ۲۰۰-۲۵۰ واژه باشد).
- واژه‌های کلیدی: شامل پنج تا هفت واژه تخصصی که بسامد و اهمیت آن در متن مقاله بیش از سایر واژه‌هاست.
- مقدمه: شامل طرح مسئله اصلی و هدف پژوهش است؛ در این بخش باید به اجمال، پیشینه پژوهشی در حیطه مسئله مورد نظر، روش بررسی و پرسش‌های پژوهش مطرح شود.
- پیکره اصلی: عبارت از متن اصلی مقاله، مبانی نظری، بحث و تحلیل، تقسیم‌بندی‌های محتوایی و... است.
- نتیجه: شامل نتایج منطقی و مفید مقاله که برآمده از بحث اصلی مقاله است.
- منابع: فهرست‌نویسی ارجاعات مقاله بر مبنای شیوه‌نامه مجله نوشته شود.

۳. شیوه تنظیم متن

- مقاله باید در صفحه کاغذ (A₄)، با قلم (فونت) «ب نازنین ۱۳» (B Nazanin 13)، فاصله بین خطوط ۱/۱۵ و در محیط واژه‌پرداز ۲۰۰۷ (word 2007) نوشته شود.
- پانویس‌های فارسی با قلم B Nazanin 10 و پانویس‌های لاتین با قلم Times New Roman 10 نوشته شود.

- ابتدای هر بند، با نیم سانتی متر تورفتگی شروع شود.

- معادل لاتین واژه‌های تخصصی مهم و نام افراد کمتر شناخته شده با قلم Times New Roman در اندازه ۱۰ به صورت پانویس درج شود.

- تیترها باید با یک سطر سفید از متن قبلی جدا و سیاه (بولد) نوشته شوند.

- زیربخش‌های هر مقاله نباید از سه لایه تجاوز کند؛ مثال: ۳-۱-۴، که بیانگر زیر بخشی از بخش سوم مقاله است.

- چنانچه نویسندگان یا نویسندگان در تهیه مقاله از منابع مالی سازمان یا نهادهای خاصی استفاده کرده‌اند، در پی نوشت به این مطلب اشاره شود.

۴. شیوه ارجاع به منابع

منابع مورد استفاده، به ترتیب الفبای نام خانوادگی نویسندگان، در پایان مقاله و مطابق با شیوه‌نامه APA

Citation Style تنظیم گردد. برخی از موارد:

۴-۱. ارجاع درون متن مقاله

- نام خانوادگی نویسنده، تاریخ نشر اثر: صفحه یا صفحات. مانند: (ملائی توانی، ۱۳۸۸: ۲۶)، (شفیعی کدکنی، ۱۳۹۰: ۲۲-۲۵).

نکته: ارجاع‌دهی کتاب‌های چند جلدی، شماره جلد در منبع درون متنی بدین شکل خواهد بود: (کرزن، ۱۳۶۳، ج ۳: ۶۱۵).

- در صورتی که به دو یا چند اثر چاپ شده از یک مؤلف در یک سال ارجاع داده شود، لازم است نخست در منابع پایانی، با نوشتن «الف»، «ب» و... در کنار سال چاپ، آنها را از یکدیگر متمایز کنید و سپس در منابع داخلی،

پس از نام خانوادگی مؤلف، سال چاپ به همراه «الف»، «ب» یا... نوشته شود، برای نمونه (زرین کوب، ۱۳۶۸ الف: ۲۶).

- ارجاع به اسناد تاریخی: (عنوان سند، شماره سند: برگ).

- نقل قول مستقیم باید داخل گیومه قید شود و نشانی آن به ترتیب گفته شده، داخل پرانتز قرار گیرد.

۴-۲. ارجاع پایانی (منابع)

۴-۲-۱. ارجاع به کتاب

- نام خانوادگی نویسنده، نام. (سال نشر). عنوان کتاب (به صورت ایتالیک/ایرانی). نام و نام خانوادگی مترجم یا مصحح. شماره چاپ. شماره جلد. محل نشر: نام ناشر. مانند:

ملائی توانی، علیرضا. (۱۳۸۸). *درآمدی بر روش پژوهش در تاریخ*. چ ۳. تهران: نشر نی.

۴-۲-۲. ارجاع به مقاله

- نام خانوادگی نویسنده، نام (یا نویسندگان). (سال نشر). «عنوان مقاله». نام نشریه (به صورت ایتالیک/ایرانی). نام مترجم. دوره نشریه. شماره نشریه. شماره صفحات مربوط به مقاله. مانند:

شاکر، مصطفی؛ اسماعیلی، مهرا. (۱۳۸۰). «تاریخ‌نگاری از عهد جاهلی تا دوره اسلامی». *فصلنامه پژوهش در آیینۀ تاریخ*. مترجم مهرا اسماعیلی. سال اول. ش ۳. صص ۱۳-۳۸.

۴-۲-۳. ارجاع به پایان‌نامه

- نام خانوادگی، نام. (سال). «عنوان رساله». مقطع دفاع شده. دانشکده و نام دانشگاه. مانند:

عادلی اسفنجانی، معصومه. (۱۳۸۹). «بررسی وضعیت تنظیم و توصیف اسناد آرشیوی در معاونت سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران از آغاز تاکنون». پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه الزهرا (س).

۵. نکات دیگر درباره ارجاعات و منابع

- ارجاعات مندرج در مقاله، باید مستند و مبتنی بر منابع معتبر باشد.
- منابعی که در پایان مقاله ذکر می‌شود، باید همان منابعی باشد که در داخل متن استفاده شده است؛ از این‌رو، اگر منبعی تنها در پایان مقاله ذکر شود، اما در متن بدان ارجاع نشده باشد، باید از منابع پایانی حذف شود.
- در فهرست منابع نخست منابع فارسی و عربی، سپس منابع لاتین آورده شود. فهرست مقالات و اسناد نباید از فهرست کتاب‌ها جدا نوشته شود.

۶. علائم اختصاری

ه.ش: هجری شمسی   ه.ق: هجری قمری

پ.م: پیش از میلاد   م: میلادی

همان: منبع پیشین   همان‌جا: همان منبع، همان جلد و همان صفحه

فرآیند پیگیری مقاله

نویسندگان مسئول مقالات می‌توانند فرآیند تغییر و پیشرفت مقاله خود را در مراحل بررسی، از طریق رایانامه فصلنامه به نشانی faslnameh@iranology.ir یا تلفن فصلنامه (۰۲۱-۸۸۶۰۸۹۲۵) تماس حاصل فرمایند.